Pevske vaje v sejni sobi

V Rožni ulici na številki 5 je Janochova hiša, v kateri je pri svojem starem stricu Jožetu stanoval Prešeren v letih 1829-35. V tej hiši za Šentjakobsko cerkvijo je pesnik zložil pesnitve: Gazele, Sonete nesreče in Sonetni venec.

Prav na tem kraju pevci mešanega pevskega zbora Metalke že vrsto let ob slovenskem kulturnem prazniku s peto in govorjeno besedo ter šopkom rož obudijo spomin na velikega moža. Letos slavi ta zbor 10-letnico obstoja. O njegovih začetkih smo se pogovarjali s tovarišico Olgo Hvastija, predsednico izvršnega odobra zbora.

– Prvo pevsko vajo je imel zbor 11. septembra 1975. V začetku je to bil sindikalni pevski zbor. Pred tremi leti, septembra 1981, pa smo se organizirali kot KUD Metalka. S tem je bila dana možnost za boljšo organizacijo dela. Naš prvi zborovodja je bil Tomaž Tozon, nasledil ga je dr. Frnce Pergar. Sedaj vodi zbor že šesto sezono Mitja Gobec.

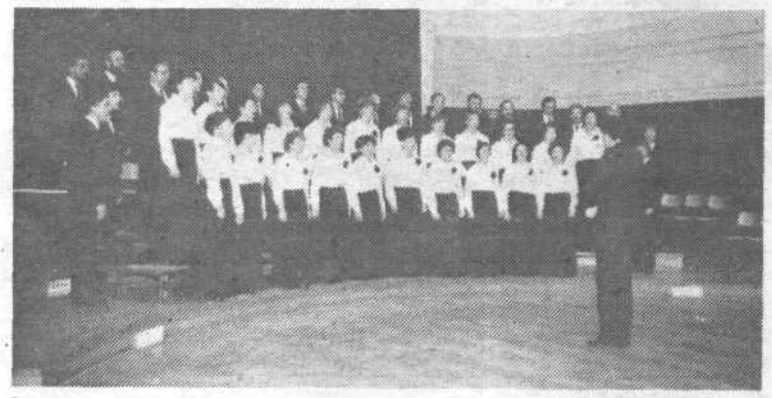

Pevski zbor KUD Metalka na 14. srečanju pevskih zborov in vokalnih skupin ZKO Center 13. decembra lani v Slovenski filharmoniji

Danes imate več pevcev kot na začetku?

– Na začetku smo posegali po ljudski in borbeni pesmi. Sem pa tja smo se poskušali tudi s kakšno težjo skladbo. Ko je prišel k nam Mitja Gobec, smo se nekaj časa držali starega programa, potem smo prešli na bolj sistematično delo. Vsako sezono študiramo program za Šentviški tabor, hkrati pa smo naš železni repertoar dopolnjevali tudi s sodobno glasbo, umetno pesmijo. Tako sega sedaj naš program od renesanse do sodobnosti. Štejemo si v čast, da je skladatelj Jakob Jež poklonil v prejšnji sezoni našemu zboru skladbo Magnet (na besedilo pesmi Milana Dekleve). Pravkar pa smo prejeli še eno pesem, posvečeno zboru: na besedilo Josipa Murna »Ne vem, kdo je bolj tožen« jo je zložil Lojze Lebič. Zares smo počaščeni, da skadatelji poklanjajo svojo pozornost delavski kulturi. S tem podpirajo tudi naše delovanje in nam dajejo nov polet.

Kako potekajo vaše vaje?

– Ker nimamo svoje pevske sobe, imamo vaje v sejni sobi dvakrat tedensko po dve šolski uri. Če kdo ne more priti na vajo (tu so najpogosteje opravičljivi razlogi, kot so službene poti, inventure itd.), to pove vnaprej. Decembra, na primer, je bila udeležba na vajah 93,47-odstotna.

V zboru ne prepevate samo delavci Metalke?

– Ob tem, ko smo postali KUD, je tudi zbor postal odprtega tipa, vendar je jedro še vedno Metalkino.

Kako boste proslavili 10-letnico zbora?

– V Slovenski filharmoniji bomo imeli 7. junija jubilejni koncert pod pokroviteljstvom generalnega direktorja Metalke Jožka Struklja.

Ali je imel v vseh teh letih zbor veliko nastopov?

– Kar 91 jih je bilo. Gostovali smo po vsej Sloveniji, zunaj naše republike in tudi na Koroškem. Vsa leta sodelujemo na pevskem taboru v Šentvidu, štirikrat smo sodelovali na malem taboru v Grižah pri Celju. Veliko priznanje za nas je bilo, da smo lahko gostovali leta 1979 v Šentrpimožu na Koroškem. Zelo smo bili ponosni, da smo leta 1984 sodelovali na Naših dosežkih v Veliki dvorani Cankarjevega doma. Naša težnja je tudi, da ne zapustimo ostarelih občanov. Nazadnje smo bili v Dravljah. Povsod smo bili zelo toplo sprejeti.

Kakšno je družabno življenje zbora?

– Skrbimo za pestro družabno življenje. Če imamo priložnost in imamo med sabo harmonikarja, se tudi zavrtimo. Ko nekje nastopamo, to vedno združimo z obiskom bližnjega kulturnega objekta. Mitja Gobec se vedno dobro pripravi in vedno ve kaj povedati v zvezi s kulturnim izročilom, ki je povezano s krajem, ki ga obiščemo. Tako se pevci tudi izobražujemo.

Bliža se slovenski kulturni praznik...

– Slovenski kulturni praznik je dan našega zbora. Letos se bomo že šestič dobili v Rožni ulici, kjer smo prevzeli vzdrževanje spominske plošče, ki je bila prej zanemarjena. Tudi letos bomo zapeli, da pa ne bo vedno samo Luna sije in Zdravljica, je naš zborovodja poiskal še primerne skladbe na Prešernova besedila.

MILICA GOJANOVIĆ

PISMA BRALCEV

Zakaj ni več savne na Miklošičevi?

V zadnji številki Dogovorov, za katere moram reči, da so mi čedalje bolj všeč in jih vsakokrat temeljito prečitam, saj iz njih zvem domala vse, kar se dogaja v naši občini, ste med drugim zapisali tudi, da boste v prihodnje dajali rubriki Pisma bralcev poseben poudarek. Odločila sem se, da napišem nekaj, kar mi že dolgo leži na srcu. Še prej pa naj pohvalim uredništvo za odločitev o rubriki, saj le-ta daje vsem, tudi tistim, ki niso preveč vešči rokovanja s svinčnikom, vse možnosti, da v rubriki preprosto in po domače povedo vse tisto, kar jih teži, s čim niso zadovoljni, pa tudi pohvalijo lahko tisto, kar je dobro in prav. Zato uredništvu čestitke za rubriko, ki bi morala biti po mojem mnenju neprestano polna prispevkov, predlogov, mnenj, kritik in pohval.

Zdaj pa k tistemu, kar mi leži na srcu. Dolgo vrsto let smo tako ženske kot moški vsak teden željno pričakovali dan, ko si šel lahko na Miklošičevo v savno, oziroma »parno«, kot smo jo radi imenovali vsi, ki smo se tu redno srečevali leta in leta. Savna je zdaj že več kot dve leti zaprta, čeprav so jo nedolgo pred zaprtjem obnovili in polepšali.

Res je, da je v Ljubljani sicer še nekaj savn. Vendar takšne, kot je bila na Miklošičevi, ni nikjer. Zakaj nam je bila tako draga? Vedeli smo, kdaj natanko je samo za moške in kdaj za ženske. Imela je prečudovit bazen, v katerem se nisi le ohladil, ampak si se po mili volji lahko tudi naplaval. Na voljo si imel suho ali pa vlažno kopel, kar ti je pač bolj ustrezalo. Čas uporabe sploh ni bil omejen. Najvažnejše in najbolj bistveno pri vsem tem pa je bila cena. Bila je res dostopna prav vsem, zato so to savno zelo veliko uporabljali tudi upokojenci, katerim cene v drugih savnah niso dostopne. Mnoge starejše ženske – stalne obiskovalke te savne – so trdile, da jim izredno pomaga pri revmatičnih težavah in so jo redno obiskovale prav zaradi tega.

Ko takole od časa do časa srečam katero od stalnih obiskovalk savne na Miklošičevi, posebno pa takšno, ki ji je savna pomenila del lajšanja njenih bolezenskih tegob, me nagovarjajo, naj napišem »za časopis« vprašanje, zakaj so savno kar meni nič, tebi nič zaprli in tako onemogočili predvsem tistim, ki imajo malo denarja, to nadvse zdravo in prijetno rekreacijo. Vsem tem sem danes ugodila in tako v rubriki Pisma bralcev sprašujem odgovorne, kaj jih je vodilo k zaprtju savne in zakaj ne ukrenejo ničesar, da bi ponovno oživela in tako izpolnila želje in pričakovanja velikega števila tistih, ki jim je savna na Miklošičevi pomenila ceneno in za zdravje izredno pomembno tovrstno rekreacijo.

TATJANA PUST

Leto dni dolga pot

Čas: Sreda, 23. januarja 1985. Kraj: ŽITO poslovalnica v Ljubljani, Gosposvetska cesta 7.

Na policah trgovine je zopet, po dolgem času, JEDILNA ČOKOLADA v zavitkih po 500 g in ceni 534,60 din.

Vse lepo in prav, če bi na ovitku ne bil odtisnjen datum proizvodnje: ***23. I. 1984.***

Skoraj 50 km dolgo pot od tovarne čokolade »GORENJKA« v Lescah na Gorenjskem, Alpska cesta 45, je čokolada opravila, verjeli ali ne, v LETU DNI in s to dolgo potjo temeljito oplemenitila prodajno ceno.

Zanimivo bi bilo mnenje pristojne inšpekcijske službe, ki so dolžne preprečevati zadrževanje proizvodov, še posebej, če gre za deficitarni artikel. In končno: tudi delavci ŽITA, v sestavi katerega posluje omenjena tovarna čokolade, bi morali odločno zahtevati odgovornost tistega ali tistih, ki tako neodgovorno opravljajo svoje delovne dolžnosti.

M. Č.

KS Nove Poljane

Seja skupščine delegatov – Skupščina se je sestala 21. januarja. Obravnavala je letni plan 1985 in zaradi poteka mandata razrešila dosedanji svet. Imenovala je novi svet KS. Predsednik sveta je Tomaž Jereb, podpredsednik pa Stane Novak. Člani sveta so: Boris Hrdbat, Metka Lamovšek, Tone Primožič, Marjan Wagner, Tone Osenar, Alenka Mrvaljević, Frano Turk, Stane Fatur in Gineta Pengal.

* **

Uradne ure – Dobili smo nekaj pripomb, da je bila objava o uradnih urah v KS nejasna. Zaradi tega ponovno objavljamo, da ima krajevna skupnost Nove Poljane naslednje uradne ure:

Vsak dan od ponedeljka do petka od 9. do 12. ure, v ponedeljek in četrtek pa tudi popoldan od 17. do 19. ure.

* * *

Srebrna in bronasta priznanja – Predsedstvo KK SZDL je 28. januarja obravnavalo predloge za podelitev bronastih in srebrnih priznanj za leto 1985. Obravnavali so tudi nekatere aktualne probleme v KS in možnosti samostojnega delovanja DPM v KS.

* * *

Popotovanje po Jugoslaviji – Kaj vse so doživeli trije mladi popotniki – študenti, ko so v 120 dneh prepešačili 5000 km po SFRJ! Kje vse so hodili, kaj so na poti doživljali, s kom so navezovali stike in se pogovarjali. O vsem tem so pripovedovali in prikazovali z diapozitivi v ponedeljek, 4. februarja v prostorih krajevne skupnosti.

BOJANA MIRNIK

KS Stari Vodmat

Tudi svojo krajevno skupnost moraš imeti rad – Vsak drugi četrtek se v krajevni skupnosti zberejo odgovorni funkcionarji in aktivisti na kolegiju, oziroma koordinaciji dela. Pogovorijo se o opravljenem delu in nalogah za prihodnjih 14 dni. Tako smo zadnjič razpravljali o delu in vplivu krajanov na vsa dogajanja v KS, o človeških medsebojnih odnosih in odgovornosti za izvajanje sprejetih nalog. Analize kažejo, da večina krajanov rada sodeluje pri tej ali oni akciji, kar preprosto pomeni, da imajo radi svojo krajevno skupnost ter da jim ni vseeno, kakšna bo v prihodnje. Predlagali so tudi, naj vsak krajan razmisli, kako in koliko je bil v preteklosti pripravljen delati in sprejeti zadolžitve, kako jih je uresničil v praksi ter kako se bo v prihodnje vključeval v delo in življenje naše krajevne skupnosti. Skratka, svojo krajevno skupnost moraš imeti rad, pa nobeno delo ne bo pretežko.

* * *

Nova komisija za priznanja in odlikovanja – Predsedstvo krajevne konference SZDL je na zadnji seji izvolilo novo komisijo za priznanja in odlikovanja v sestavi: Meta Bajec, predsednica, Stane Majcen, namestnik, člani pa so: Sonja Kapus, Slavko Škrinjar, Edo Škerbec, Anton Gustinčič in Boris Fišer.

* * *

Partizanski miting na Orlah – Šola dr. Jožeta Potrča je že pričela s pripravami na proslave ob 40-letnici naše osvoboditve. Med drugim bodo maja organizirali partizanski pohod in miting vseh razredov na Orlah. Skupno z ZB NOV, ZRVS, SZDL in mladino pripravljajo celodnevni program in sicer: tekmovanje v orientaciji na terenu, streljanje z zračno puško, prikaz vojne tehnike pehotnih enot JLA ter prikaz borb za osvoboditev Ljubljane. Poleg tekmovanja bodo preživeli borci pripovedovali o poteku zadnjih bojev za osvoboditev Ljubljane. Seveda na mitingu ne bo manjkalo partizanskega pasulja ali golaža, kar bo za mladino še posebno doživetje. Pohoda in mitinga se bodo udeležili tudi starejši krajani Starega Vodmata.

* * *

Zaslužena priznanja – Občinski štab za civilno zaščito je podelil posebno priznanje Slavku Škrinjarju, Luciji Oroz in Viljemu Filipiču za uspešno izvedeno vajo »Samozaščita 84«, zlasti pri organizaciji in preverjanju mobilizacijske sposobnosti štaba in enot CZ ter praktični uporabi osebne in kolektivne opreme ter zaklonišča za zaščito krajanov.

Krajevna konferenca ZRVS pa je ob dnevu JLA podelila priznanja Francu Cvelbarju, Teodorju Moharju, Bogomilu Pertotu in dr. Antonu Žitku. Vsi so rezervni kapetani JLA. Čestitamo.

* * *

Društvo prijateljev mladine v akciji – Program zimskega počitniškega varstva se odvija po dogovorjenem programu ZPM, ki je letos organizirano po krajevnih skupnostih. V akciji so vključeni strokovni mentorji in krajani Vodmata.

LOJZE CEPUŠ

KS Stara Ljubljana

Velike težave s snegom, mrazom in ledom – Beseda težave se kar milo sliši, če vemo, da so krajani krajevne skupnosti Stara Ljubljana v dneh hudega mraza in obilnih padavin zabeležili dogodek, ki se je zapisal med statistiko smrtnih žrtev. Na Gornjem trgu 10 so namreč občani našli truplo moškega, ki je umrl zaradi podhladitve. Prav zaradi tega so v času, ko se je termometer spustil precej pod ničlo, sklicali odbor Rdečega križa in socialno komisijo sveta krajevne skupnosti. Sestalo se je določeno število ljudi, ki so v starem delu mesta obiskali starejše krajane in jim nudili pomoč. Izkazalo pa se je namreč, da so nekateri starejši ljudje izredno nezaupljivi, saj predstavnikom Rdečega križa tako rekoč sploh niso hoteli odpreti. Drugim starejšim ljudem pa prinesli kurjavo, ali jim kako drugače pomagali.

Podatek, da je približno 50 odstotkov krajanov KS Stara Ljubljana ostalo brez vode, pove izredno veliko. Hiš, v katerih so zamrznile vodovodne inštalacije, niti ni mogoče prešteti. Še najhuje se je godilo v hišah, ki so brez hišne samouprave, število takšnih hiš pa je precejšnje.

V času, ko nam je nasulo mnogo snega, je zatajila tudi komunalna služba, kar se je lepo videlo na ulicah. Smeti so ležale vsepovsod, hkrati s tem pa ulic niso splužili, kar je pri stanovalcih naletelo na še večje negodovanje. Nekakšna tolažba ostane le dejstvo, da v tistem času ni nihče klical rešilnega vozila. V primeru da bi ga, bi bilo namreč nemogoče priti do bolnika.

G. B.